

RAAR LEVEN!

Eergisteren in Haarlem; we spelen met VanVelzen en het Kennemer Jeugdorkest op een podium gebouwd op een brug, kijkend over het water. Voor onze neus liggen bootjes, de kades zijn verlicht en staan vol met drinkende mensen. Ik kon 's middags niet bij de repetitie zijn, dus Tim de Wijk viel voor

mij in en had me aangepaste sheets doorgestuurd. Een orkest is niet bepaald flexibel, dus ik zit braaf met mijn iPad voor mijn neus om songs te spelen die we al jaren niet gespeeld hebben. Op een gegeven moment tijdens de

show kijkt Roel me aan. Hij lacht naar me met een blik die zegt: 'Moet je nou toch weer kijken waar we nu weer zijn.' Mijn gedachten nemen het even over en scanderen: 'Wat een raar leven hebben we toch!' De strijkers klinken om me heen; kippenvel.

Bijna tien jaar speel ik inmiddels al bij Roel. De eerste vijf jaar alleen al speelden we bijna 400 shows samen op alle grote festivals en in alle grote theaters van NL. Van het Kennemer Theater in Beverwijk tot de Amsterdam ArenA. We speelden onder meer in Congo, Maleisië en Korea. Vlogen met een klein privévliegtuig twee dagen van Amsterdam naar Antwerpen, omdat we anders de show niet konden halen. We maakten albums in Zweden, Duitsland en Engeland, speelden op het dak van het hoogste gebouw van Nederland, en deden een optreden met Brian May van Queen. We speelden op de bruiloft van mijn vader, maar ook op triestere familieaangelegenheden van jongens binnen de groep.

nieuwe VanVelzen-single in Amerika. Inmiddels denk ik dat we de 750 shows zeker aantikken, en zijn we net zulke goede vrienden als dat we bandleden zijn. Tien jaar maakt ook dat je jezelf keer op keer opnieuw uit moet vinden, dat de muzikale visie en uitdaging altijd evolueert, en bewaakt moet worden. Dat er mensen in de groep weggaan, maar er ook weer andere bij komen. Dat je keer op keer alles moet geven voor een show; alle 750.

Als ik de kleedkamer binnen loop na de show in Haarlem, deel ik mijn gedachte en vraag ik me hardop af hoe het leven geweest zou zijn als ik tien jaar geleden niet bij Roel was langsgegaan. Of stel je voor dat hij destijds eerst een collega had gebeld; dan had

Tja. Raar leven. Ik zou met niemand willen ruilen. Het is namelijk best wel echt behoorlijk gaaf om in Haarlem op het water spelen met een orkest.

ik dit allemaal niet mee mogen maken. Ervaringen die mij hebben gevormd tot de mens, maar ook de muzikant die ik nu ben. Ervaringen die ik nooit had willen missen, maar ook vriendschappen die ik nooit had willen missen.